

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1097/2015
23.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљене В.Б., због кривичног дела преваре из члана 208. став 3. у вези става 1. и чланом 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене - адвоката Н.Б., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 80/2015 од 27.03.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.701/15 од 10.09.2015. године, у седници већа одржаној дана 23. децембра 2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљене В.Б., адвоката Н.Б., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К 80/2015 од 27.03.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.701/15 од 10.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К 80/2015 од 27.03.2015. године, окривљена В.Б. оглашена је кривом због извршења кривичног дела преваре из члана 208. став 3. у вези става 1. КЗ и чланом 33. КЗ, за које дело јој је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од једне године и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљена у периоду од две године од дана правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљена је обавезана да у року од 2 месеца од дана правноснажности пресуде исплати трошкове кривичног поступка у износу од 3.000,00 динара и то на основу судског паушала, те да оштећеном Н.К. или његовом пуномоћнику – адвокату Г.Р., у року од два месеца од дана правноснажности пресуде исплати новчани износ од 69.000,00 динара, по основу трошкова кривичног поступка које је оштећени имао ангажовањем пуномоћника.

Решењем Основног суда у Врбасу К бр.150/2015 од 01.06.2015. године, извршена је исправка пресуде Основног суда у Врбасу која је донета након главног и јавног претреса одржаног дана 24.03.2015. године, а објављена

27.03.2015. године под бројем К 150/15, и то у погледу означања броја предмета, тако што је наведено да у уводу пресуде, уместо означања броја предмета К 80/2015, треба да стоји К 150/15, а да у осталом делу пресуда остаје неизмењена.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.701/15 од 10.09.2015. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене В.Б., а пресуда Основног суда у Врбасу К бр.80/2015 од 27.03.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене В.Б., адвокат Н.Б., због повреде закона – члана 485. став 1. тач. 1. и 3. ЗКП, конкретно због повреде члана 16. став 2. ЗКП, са предлогом да се побијане пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, те да се "трошкови поступка са законском затезном каматом ставе на терет буџета".

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене, па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП-а прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено пре свега таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и апелационим судом.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП-а, дакле, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП-а може, преко браниоца, поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. став 3. и 4. ЗКП-а, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Како бранилац окривљене захтев за заштиту законитости подноси због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. и тачка 3. ЗКП-а, не наводећи конкретно ниједну повреду закона у смислу члана 485. става 4. ЗКП-а, већ повреду одредаба члана 16. став 2. ЗКП, при чему из образложења захтева и навода да „тужилаштво током поступка, ни једним аргументом није образложило због чега сматра да је окривљена извршила кривично дело које јој се ставља на терет и због којег је осуђена“ произилази да је захтев поднет због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, која повреда није предвиђена као дозвољен законски разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљене, односно њеног браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљене одбацио као недозвољен.

Из наведених разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП-а, донета је одлука као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа – судија
Невенка Важић, с.р.